

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Tos/36/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115010447
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1115010447.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára v trestnej veci proti obžalovanému T. F., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/29/2015 zo dňa 06.04.2016, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. apríla 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného Štefana F., nar. XX.XX.XXXX v U., z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Bratislava I pod sp. zn. 3T/29/2015 zo dňa 06.04.2016 rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného T. F. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol a súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obvineného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že 14.07.2015 bola na obžalovaného T. F. podaná obžaloba Okresnou prokuratúrou Bratislava I 3Pv 35/15 zo dňa 13.07.2015 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené v predmetnej obžalobe. Po podaní obžaloby 03.11.2015 bol na obžalovaného vydaný príkaz na zatknutie v zmysle § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. Po realizácii príkazu na zatknutie bol obžalovaný Okresným súdom Bratislava I dňa 26.01.2016 spojený s uznesením krajského súdu v Bratislave 19.02.2016 sp. zn. 3Tos/15/2016 vzatý do väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. Súčasne bolo rozhodnuté, že sa väzba nenahradza dohľadom probačného a mediačného úradníka a započítava sa dňom obmedzenia osobnej slobody 24.01.2016 o 23.50 hod. Na hlavnom pojednávaní 10.03.2016 bol obžalovaný T. F. uznaný za vinného pre žalovanú trestnú činnosť, bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní dva a pol roka na výkon trestu bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súčasne bol zaviazaný k náhrade škody voči poškodenej G. T. v sume 10.000,- eur. Voči rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu v zákonom stanovenej lehote čo do výroku o treste. 30.03.2016 obžalovaný požiadal o prepustenie z väzby s tým, že dôvody väzby u neho pominuli nakoľko súdu sú známe adresy jeho pobytu a takisto nie je predpoklad, že bude pokračovať v trestnej činnosti, nakoľko zomrel jeho otec, súdny znalec z odboru nehnuteľností, cez ktorého mal možnosť sprostredkovať predaj bytov. V súčasnej dobe študuje vysokú školu, ktorú chce ukončiť a chce sa zamestnať. Po výsluchu obžalovaného prvostupňový súd žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby zamietol ako nedôvodnú, nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, nakoľko ustálené dôvody väzby u obžalovaného T. Horínka v zmysle § 7X ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por. naďalej trvajú. Zo spisu jednoznačne vyplýva, že obžalovaný si nepreberal predvolania súdnych zásielok ani z trvalého ani prechodného pobytu, nebolo možné zabezpečiť jeho predvedenie ani cestou polície Karlova Ves, ani polície PZ Nové Mesto, kde sa nezdržuje už asi desať rokov. Dôvod obavy pokračovania trestnej činnosti vyplýva obžalovaného z doterajšieho spôsobu jeho života, doteraz bol trikrát odsúdený pre totožný trestný čin, pričom skutok ktorý mal spáchať, sa mal dopustiť

v krátkej dobe po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. V súčasnosti je pre podvod stíhaný aj políciou Bratislava I. Argument, že mu zomrel otec a preto nie je možné aby sa dopúšťal ďalšej trestnej činnosti je irelevantný, nakoľko obžalovaný páchaniu trestnej činnosti nepotreboval súčinnosť ďalších osôb. Prvostupňový súd takisto vylúčil možnosť nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, nakoľko je obžalovaný v súčasnosti trestne stíhaný v dvoch trestných veciach pre identický trestný čin za ktorý bol tiež v minulosti viac krát právoplatne odsúdený. Takýto dohľad nedáva dostatočnú záruku, že sa obžalovaný nebude vyhýbať trestnému konaniu, resp. pokračovať v trestnej činnosti naďalej.

Proti tomuto uzneseniu zhlásil ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť obžalovaný T. F., ktorú doplnil písomným podaním 07.04.2016 s tým, že podáva sťažnosť, ktorú odôvodní jeho obhajca. Obhajca obžalovaného doplnil písomné dôvody sťažnosti 14.04.2016 na čl. 189. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že podľa jeho názoru súd nedostatočne vyhodnotil skutočnosti nasvedčujúce o pretrvávajúci dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. O d posledného rozhodnutia o väzbe u obžalovaného nastali závažné skutočnosti, ktoré odôvodňujú zánik väzobných dôvodov. Dôvod útekovkej väzby pominul, keďže obžalovaný uviedol súdu adresu bydliska, na ktorej sa bude zdržiavať a prisľúbil, že si bude riadne preberať poštu a zúčastňovať sa na úkonoch trestného konania. Dôvody tzv. preventívnej väzby pominuli z dôvodu, že aj v tejto trestnej veci aj v identickej trestnej veci v ktorej je proti obžalovanému vedené trestné konanie obžalovaný svoj skutok priznal, jeho spáchanie úprimne oľutoval, čo si uvedomil neprípustnosť svojho konania a preto nie je predpoklad, že by sa naďalej mohol dopúšťať trestnej činnosti. Preto navrhol, aby Krajský súd v Bratislave sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol o jeho prepustení na slobodu.

Prokurátor navrhol sťažnosť obžalovaného T. F. zamietnuť ako nedôvodnú, nakoľko nedošlo k takým skutočnostiam, ktoré by svedčili pre záver, že u obžalovaného pominuli dôvody väzby.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, i konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a tak zistil, že sťažnosť obžalovaného T. F. nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého, doposiaľ získaného spisového materiálu zistil, že obžalovaný T. F. je v súčasnosti stíhaný pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I 3Pv 35/15 zo dňa 13.07.2015 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, m ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe. Okresný súd Bratislava I na hlavnom pojednávaní 10.03.2016 uznal obžalovaného T. F. na základe vykonaného dokazovania za vinného zo žalovanej trestnej činnosti za čo mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov a súčasne ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. V rámci adhézneho konania obžalovaného zaviazal k náhrade škody voči poškodenej R.. G. T., trvale bytom Z. XX, Bratislava v sume 10.000,-eur. Obžalovaný T. F. doznal spáchanie trestnej činnosti v celom rozsahu. V zákonom stanovenej lehote dňa 29.03.2016 podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, ktoré smeruje len proti výroku o treste (č.l. 165).

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, súd dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Ustanovenie § 80 ods. 1 Tr. por. umožňuje súdu ponechať obvineného na slobode alebo ho prepustiť na slobodu, ak súčasne prijme záruku záujmového združenia alebo dôveryhodnej osoby [písmeno a)], ak súčasne prijme sľub obvineného [písmeno b)] alebo „s ohľadom na osobu obvineného a povahu

prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným“ [písmeno c)]. Ďalšie ustanovenie § 81 ods. 1 Tr. por. umožňuje to isté, ak súčasne prijme peňažnú záruku obvineného alebo inej osoby. Všetky tieto prostriedky treba považovať za „záruky“ v zmysle čl. 5 ods. 3 druhej vety dohovoru. Z uvedených ustanovení vyplýva, že naše právo pozná štyri prostriedky nahradenia väzby, pričom tri z nich sú závislé na iniciatíve obvineného alebo tretích osôb stojacich mimo súdu, jeden prostriedok, ktorý nie je závislý od iniciatívy obvineného, a to dohľad probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Z uvedeného je zrejmé, že legislatívna úprava väzby vychádza z kumulatívneho usporiadania jej dôvodov. To znamená, že k základnej podmienke, ktorú predstavuje obvinenie z trestného činu, musí pristúpiť aspoň jeden z ďalších konkrétnych faktorov, t.j. obáv z úteku, kolúzie alebo pokračovania v trestnej činnosti, aby mohla byť osoba vzatá do väzby alebo v nej ďalej držaná.

Sťažnostný súd predovšetkým zistil, že pri rozhodnutí o väzbe obvineného boli dodržané všetky formálno-procesné podmienky a rovnako aj z vecného hľadiska prvostupňový súd vecne správne rozhodol o ponechaní obžalovaného vo väzbe podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Práve tieto dôvody väzby treba vyvodiť u obžalovaného od jeho osoby a charakteru trestnej činnosti ktorej sa mal dopúšťať. Argumentácia, že oznámil súdu miesto terajšieho pobytu a trestnú činnosť doznal a oľutoval, zomrel jeho otec ktorý bol znalec v oblasti realít a nehnuteľností, a preto nemôže pokračovať v páchaní trestnej činnosti je irelevantná. Prvostupňový súd správne u obžalovaného ustálil dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., podrobne popísal skutočnosti pre ktoré ustálil tieto dôvody väzby a odvolací súd sa s argumentáciou Okresného súdu Bratislava I v celom rozsahu stotožňuje a tieto nepovažuje za potrebné duplikovať.

Obžalovaný T. F. sa na udaných adresách, ktoré oznámil orgánom činným v trestnom konaní počas prípravného konania nezdržoval na adrese trvalého bydliska počas vyše desať rokov. Jeho účasť na úkonoch trestného konania sa nepodarilo zabezpečiť ani predvedením cestou polície, preto na neho musel byť vydaný príkaz na zatknutie, pričom vzhľadom na jeho minulosť mal skúsenosti a vedomosť aký je postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu, kedy je možné obvineného zabezpečiť na úkonoch trestného konania. Takisto nedokladoval svoju neprítomnosť na úkonoch trestného konania vzhľadom na jeho zdravotný stav žiadnymi lekáarskymi správami. Takéto konanie obžalovaného je nutné vyhodnotiť ako účelové, v snahe vyhnúť sa trestnému konaniu. Ďalej treba dôvody väzby hodnotiť aj vzhľadom na osobu obžalovaného a charakter páchanej trestnej činnosti. Je opätovne potrebné zdôrazniť, že obžalovaný bol v minulosti tri krát odsúdený pre totožnú majetkovú trestnú činnosť. V súčasnej dobe sú proti nemu vedené dve trestné konania. Jedno na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3T 29/2015 pre trestný čin podvodu, ktoré sa v súčasnosti nachádza v štádiu odvolacieho konania na Krajskom súde Bratislava sp. zn. 1Tos/36/2016 a ďalšie trestné konanie pre totožnú trestnú činnosť v štádiu trestného konania, ktorá je vedená na OR PZ Bratislava I pod ČVS: ORP-1027/3-VYS-B1-2015. Argumentácia obžalovaného, že sa do budúca nemôže dopúšťať trestnej činnosti, vzhľadom k tomu, že zomrel jeho otec, ktorý bol znalec v odbore realít a nehnuteľností je irelevantná, nakoľko trestná činnosť ktorej sa obžalovaný dopúšťal nebola naviazaná na osobu jeho otca. Vzhľadom na uvádzané skutočnosti je krajský súd toho názoru, že dôvody väzby u obžalovaného T. F. naďalej trvajú nezmenene z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., nakoľko pri ponechaní na slobode hrozí reálna obava, že by sa vyhýbal trestnému konaniu a pokračoval v trestnej činnosti vzhľadom na osobu obžalovaného.

Prvostupňový súd obligatórne skúmal aj nahradenie väzby u obžalovaného T. F. dohľadom probačného a mediačného úradníka v § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pričom väzbu týmto inštitútom správne nenahradil, nakoľko vzhľadom na osobu obžalovaného a doterajší spôsob života nie je záruka, že by nebol zmarený účel väzby, tak ako bol ustálený v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave sťažnosť obžalovaného T. F. ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.